

BREUS

■ Diputació tanca el Teatre Escalante

El **Teatre Escalante**, la històrica sala dedicada a programar obres adreçades a un públic infantil, tancarà temporalment les seues portes. Així ho ha decidit l'entitat gestora del teatre, la **Diputació de València**, en rebre un informe d'un estudi d'arquitectura

R. ABULAILA

que revela importants deficiències estructurals. La corporació

provincial ha criticat l'estat de deixadesa de la sala que atribueixen a l'anterior administració del Partit Popular.

■ Primera producció catalana del polonès Krystian Lupa

Davant la jubilació, basada en un text de **Thomas Bernhard**, serà la primera producció catalana dirigint actors del país (**Pep Cruz, Marta Angelat i Mercè Arànega**) del reconegut director polonès **Krystian Lupa**. L'obra és una

coproducció amb el **Teatre Lliure** i s'estrenarà en el festival **Temporada Alta**, el dia 14 d'octubre en **El Canal**, de Salt. I entre el 13 de gener i el 5 de febrer es podrà veure al **Teatre Lliure de Gràcia**. El muntatge mostra una família intoxicada pel nazisme amb els símptomes d'una humanitat malalta i esguerrada.

teatre

FRANCESC FOGUET I BOREU

Francesc.Foguet@uab.cat

l'ha embolcallat de textos sobre Clavé, l'espectacle s'assaona amb altres peces musicals de l'homenatjat (*La Maquinista*, *L'Euterpense*...) i s'esquitxa a cor què vols, cor què desitges de gags provocatius que escarneixen els símbols del catalanisme renaixent.

L'Aplec del Remei, que llueix més com a concert musical que no pas escènicament, disposa d'un bon repartiment d'intèrprets cantants i actors, i de l'esplèndida actuació en directe d'un cor *claverià* i sobretot de la Gran Orquestra Simfònica de l'ESMUC, dirigida per l'excelsa Wanda Pitrowska, heterònim transvestit d'Albertí. Tot, aparat musical i escènic, està destament conjuntat per fer més digerible per a la modernitat de la mixtura i la confusió la festassa dedicada al músic, poeta i polític barceloní, inspirador dels Cors de Clavé.

L'estrident aperitiu claverià que ofereix Albertí és una bona mostra de l'abordatge tangencial amb què el TNC revisita els clàssics catalans, una de les seves comeses fundacionals. L'exhumació de *L'Aplec del Remei* permet treure de l'oblit partitures i cançons, que en el seu temps van tenir un gran ressò popular, i fer-ne un espectacle efectista, divertit, un punt irreverent, espurnejat d'albertinades. Tot i la fanfàrria de les declaracions públiques, no hem vist encara, al TNC, una programació que, més enllà de fugides d'estudi, s'atreveixi radicalment a fer pujar als escenaris el patrimoni teatral català més escamotejat.

Aperitiu de Clavé

El TNC ha obert temporada amb la sarsuela catalana *L'Aplec del Remei*, de Josep Anselm Clavé, estrenada per primer cop al Gran Teatre del Liceu el 1858. Benvinguda decisió! Obra d'una notable qualitat musical, fins fa poc enterrada en la pols dels arxius, *L'Aplec del Remei* és una de les partitures més simbòliques del teatre líric català, una de les primeres que va assolir una popularitat en el gènere de la sarsuela, en

opinió de Francesc Cortès, professor de musicologia de la UAB.

Xavier Albertí ha rescatat *L'Aplec del Remei* passant-la pel sedàs de la ironia, la paròdia i el distanciament. L'operació de *cirurgia estètica* consisteix a desempolsar l'antigalla, acolorir-la, fer-la divertida i, a títol de bravata, aprofitar-ne el rerefons polític revolucionari. A partir d'una dramaturgia de Josep Maria Miró, que ha fet abducció de l'original i